

Directoraat-Generaal Milieu
Directie Stoffen, Afvalstoffen, Straling
Algemeen AfvalstoffenBeleid

Rijnstraat 8
Postbus 30945
2500 GX Den Haag
Interne postcode 645

Telefoon 070-3394780
Fax 070-3391286
www.vrom.nl

Wijzigingsdocument LAP

Tussentijdse wijziging van het
Landelijk afvalbeheerplan 2002-2012

12 augustus 2003

1	Inleiding	3
2	Wijzigen van het beleidskader (LAP deel 1)	4
3	Wijzigen van de sectorplannen (LAP deel 2)	14
4	Wijzigen van de capaciteitsplannen (LAP deel 3)	22
5	Wijzigen van de bijlagen	27

1 Inleiding

In de 'Inspraaknotitie wijziging LAP' is onderbouwd waarom het LAP moet worden gewijzigd en is op hoofdlijnen aangegeven hoe het LAP wordt gewijzigd.

Tevens wordt in de inspraaknotitie aangegeven dat in een apart wijzigingsdocument alle letterlijke wijzigingen zijn opgenomen en dat het wijzigingsdocument ook wordt gebruikt om enkele fouten in het LAP te herstellen, ontbrekende definities op te nemen, minder duidelijke teksten te verduidelijken, enz.

In het voorliggende wijzigingsdocument worden tekstwijzigingen van bestaande teksten als volgt gepresenteerd:

- teksten die vervallen, zijn doorgestreept: ~~doorgestreepte tekst~~
- nieuwe teksten zijn onderstreept: nieuwe tekst

2 Wijzigen van het beleidskader (LAP deel 1)

De samenvatting van het LAP is opgenomen vóór in publicatie LAP deel 1 en achter in publicatie LAP deel 2+3. De hierna opgenomen wijzigingen van de samenvatting gelden voor beide publicaties. De bladzijde nummers die hierna zijn vermeld, gelden voor de samenvatting in LAP deel 1 (beleidskader).

1. Samenvatting, paragraaf 2, onderdeel 'Onderscheid tussen nuttig toepassen en verwijderen', blz. 14, wordt als volgt gewijzigd:

...

Het maken van een onderscheid tussen nuttige toepassing en verwijdering is in de praktijk soms lastig, omdat criteria ontbreken en slechts moeizaam en traag door (Europese) jurisprudentie tot stand komen. Daarom wordt in het LAP aangegeven hoe in Nederland bepaalde handelingen van nuttige toepassing en verwijdering zijn gespecificeerd. Een belangrijke uitwerking is die voor verbranden. ~~In figuur S.6 is aangegeven wanneer bij het verbranden van afvalstoffen sprake is van verwijdering en wanneer van nuttige toepassing als brandstof.~~ Over het onderscheid tussen verbranden als vorm van verwijderen (D10) en verbranden als vorm van nuttig toepassen (R1) heeft het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen op 13 februari 2003 twee uitspraken gedaan (arresten C-228/00 en C-458/00). Deze uitspraken zijn als volgt in het LAP verwerkt:

1. er is sprake van verbranden als vorm van verwijderen wanneer afvalstoffen worden verbrand in een installatie die speciaal is gebouwd voor de verbranding van afvalstoffen, zelfs wanneer bij de verbranding de geproduceerde warmte geheel of gedeeltelijk wordt teruggewonnen. Dit betekent onder meer dat verbranden van afvalstoffen in een afvalverbrandingsinstallatie (AVI) en een draaitrommeloven (DTO) als verwijderen wordt aangemerkt.
2. er is sprake van verbranden als vorm van nuttige toepassing) als het verbranden voornamelijk tot doel heeft de afvalstoffen te gebruiken voor energieopwekking. De afvalstoffen vervullen dan namelijk een nuttige functie doordat zij in de plaats komen van een primaire energiebron die voor deze functie had moeten worden gebruikt. Dit betekent dat verbranden van afvalstoffen in een elektriciteitscentrale, cementoven, enz. als nuttige toepassing wordt aangemerkt, mits aan de volgende twee voorwaarden wordt voldaan:
 - a. bij de verbranding moet meer energie worden opgewekt en teruggewonnen dan bij het verbrandingsproces wordt gebruikt en een deel van het surplus aan energie moet daadwerkelijk worden gebruikt, hetzij onmiddellijk, in de vorm van warmte, hetzij na omzetting in de vorm van elektriciteit;
 - b. het merendeel van de afvalstoffen moet worden verbrand bij de handeling en het merendeel van de vrijgekomen energie moet worden teruggewonnen en gebruikt. Omdat het merendeel van de afvalstoffen moet worden verbrand, dienen de afvalstoffen voor meer dan 50% te bestaan uit organische stof.

Wanneer niet aan de twee bovengenoemde voorwaarden wordt voldaan, is sprake van verbranden als vorm van verwijderen.

3. Aanwijzingen of een handeling voornamelijk de nuttige toepassing van afvalstoffen tot doel heeft, zijn:
 - a. het feit dat de installatie, indien deze niet door afvalstoffen wordt bevoorrad, gebruik maakt van een primaire energiebron om haar activiteiten voort te zetten;
 - b. het feit dat de exploitant van de verwerkingsinstallatie de producent of houder van de afvalstoffen een betaling verschuldigd is bij de levering van de afvalstoffen.

2. Samenvatting, paragraaf 2, figuur S.6 op blz. 15 wordt geschrapt.

3. Samenvatting, paragraaf 2, onderdeel 'Beperken van verbranden als vorm van verwijderen', blz. 17, 4^e tekstblok, wordt als volgt gewijzigd:

Om de inzet van brandbaar niet-gevaarlijk restafval als brandstof te stimuleren, is in 2002 een nieuwe stimuleringsregeling ontwikkeld die voorziet in een aanpassing van bestaande (REB) regelingen, met daarbij vergoedingen voor elektriciteitsproductie: de stimuleringsregeling Milieukwaliteit Electriciteitsproductie (MEP). Deze regeling is een extra stimulans voor bedrijven om niet primair te investeren in capaciteit voor verbranden als vorm van verwijderen, maar in verbranden als vorm van nuttige toepassing (~~hoog calorisch verbranden~~). De regeling treedt in de ~~eerste~~ tweede helft van 2003 in werking. Dat is de reden dat het moratorium niet direct na inwerkingtreding van het LAP ~~wordt is~~ opgeheven, maar op 1 juli 2003.

Voor de uitbreiding van de ~~verbrandings~~ capaciteit voor ~~hoogcalorische afvalstromen~~ verbranden als vorm van nuttige toepassing gelden geen beperkingen, ~~omdat hierbij sprake is van nuttige toepassing.~~

4. Samenvatting, paragraaf 2, onderdeel 'Marktwerking en innovatie: toewerken naar een Europese markt voor verbranden als vorm van verwijderen', blz. 19, laatste tekstblok, wordt als volgt gewijzigd:

~~Door het~~ Het verbranden van hoogcalorische afvalstromen wordt aan de markt overgelaten en de overheidsregulering daarbij wordt tot een minimum terug gebracht, aan te merken als nuttige toepassing. Hierdoor neemt de marktwerking toe in de segmenten afvalscheiding en het verwerken van hoogcalorische stromen. Innovatie van scheidingstechnieken en verbranding van hoogcalorische afvalstromen wordt hierdoor bevorderd.

....

5. Samenvatting, paragraaf 2, onderdeel 'Marktwerking en innovatie: toewerken naar een Europese markt voor verbranden als vorm van verwijderen', blz. 20, kader, laatste tekstblok, wordt als volgt gewijzigd:

Qua kostprijs ligt nascheiden en het vervolgens verwerken van de afgescheiden fracties op een vergelijkbaar niveau als afvalverbranding (D10). Deze route van nascheiden enz. wordt op termijn dan ook een concurrent voor afvalverbrandingsinstallaties. ~~De inzet van de hoogcalorische fractie als brandstof wordt aangemerkt als nuttige toepassing. Dit betekent dat geen beperkingen worden opgelegd aan uitvoer binnen de OESO.~~ Het oprichten van ~~verwerkings~~ capaciteit voor ~~deze hoogcalorische fracties~~ verbranden als vorm van nuttige toepassing valt niet onder een capaciteitsregulering. Het is een normale marktactiviteit.

6. Samenvatting, paragraaf 3, onderdeel 'Sturing', blz. 22, tweede tekstblok, wordt als volgt gewijzigd:

Het LAP vormt het toetsingskader voor de in- en uitvoer van afvalstoffen in het kader van de EG-verordening 259/93 betreffende toezicht en controle op de overbrenging van afvalstoffen binnen, naar en uit de EG (verder te noemen: de EVOA). Belangrijk hierbij is ~~het in figuur S.6 eerder~~ aangegeven onderscheid tussen nuttige toepassing en verwijdering bij verbranden.

7. Paragraaf 4.5, blz. 55 en 56, wordt als volgt gewijzigd:

....

Het hiervoor staande toont aan dat het maken van onderscheid tussen nuttige toepassing en verwijdering van belang is. In deze paragraaf is daarom een nadere interpretatie opgenomen voor de handelingen waarover onduidelijkheden bestaan wegens het ontbreken van EG-regelgeving terzake of waarover inmiddels jurisprudentie is ontstaan, zoals over het verbranden van afvalstoffen.

Een ~~recente~~ uitspraak van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen van 27 februari 2002 (zaak C-6/00) ondersteunt de lijn dat Nederland als lidstaat bepaalde aspecten zelf uitwerkt. Het Hof stelt namelijk dat het aan de nationale rechter is om in concrete gevallen te bepalen of sprake is van nuttige toepassing dan wel verwijdering. Dat hierdoor verschillen kunnen optreden tussen de verschillende landen is, zo constateert het Hof, inherent aan het systeem van de Verordening.

Een ander belangrijk element uit deze uitspraak is dat het Hof vaststelt dat van een handeling van nuttige toepassing sprake is als het belangrijkste doel van de handeling inhoudt dat de afvalstoffen een nuttige functie vervullen doordat zij in de plaats komen van primaire grondstoffen. De idee van deze uitspraak is bevestigd in de uitspraken die het Hof in februari 2003 heeft gedaan over het onderscheid tussen verbranden als vorm van nuttige toepassing en verbranden als vorm van verwijdering (zie paragraaf 4.5.3). De in het LAP gegeven invulling van het onderscheid tussen nuttige toepassing en verwijdering is op deze benadering gebaseerd. Er zijn overwegingen geformuleerd die bepalen wanneer het belangrijkste doel van een handeling de verwijdering van afvalstoffen is dan wel de nuttige toepassing.

Mocht er na het publiceren van het LAP nieuwe jurisprudentie ontstaan of wel EG-interpretatie terzake verschijnen, dan wordt het LAP indien nodig aangepast.

....

8. Paragraaf 4.5.3 (inclusief figuur 4.1) op blz. 57 wordt geheel vervangen. De nieuwe tekst van paragraaf 4.5.3 is:

Over het onderscheid tussen verbranden op land (D10, verwijdering) en het nuttig toepassen van afval als brandstof (R1, nuttig toepassen) heeft het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen op 13 februari 2003 twee uitspraken gedaan, te weten het Duitsland-arrest (C-228/00) en het Luxemburg-arrest (C-458/00). Deze uitspraken houden het volgende in:

1. er is sprake van 'verbranding op land' (D10, verwijdering) wanneer afvalstoffen worden verbrand in een installatie die speciaal is gebouwd voor de verbranding van afvalstoffen, zelfs wanneer bij de verbranding de geproduceerde warmte geheel of gedeeltelijk wordt teruggewonnen (C-458/00, rechtsoverweging 41). Dit betekent onder meer dat verbranden van afvalstoffen in een afvalverbrandingsinstallatie (AVI) en een draaitrommeloven (DTO) als verwijderen wordt aangemerkt.
2. het verbranden van afvalstoffen wordt aangemerkt als 'hoofdgebruik als brandstof of een andere wijze van energieopwekking' (R1, nuttige toepassing) als het voornamelijk tot doel heeft de afvalstoffen te gebruiken voor energieopwekking (uitspraak C-228/00, rechtsoverweging 41). De afvalstoffen vervullen dan namelijk een nuttige functie doordat zij in de plaats komen van een primaire energiebron die voor deze functie had moeten worden aangewend (C-228/00, rechtsoverweging 46). Dit betekent dat verbranden van afvalstoffen in een elektriciteitscentrale, cementoven, enz. als nuttige toepassing wordt aangemerkt, mits aan de volgende twee voorwaarden wordt voldaan:
 - a. bij de verbranding moet meer energie worden opgewekt en teruggewonnen dan bij het verbrandingsproces wordt gebruikt en een deel van het surplus aan energie moet daadwerkelijk worden gebruikt, hetzij onmiddellijk, in de vorm van warmte, hetzij na omzetting in de vorm van elektriciteit (C-228/00, rechtsoverweging 42);
 - b. het merendeel van de afvalstoffen moet worden verbrand bij de handeling en het merendeel van de vrijgekomen energie moet worden teruggewonnen en gebruikt (C-228/00, rechtsoverweging 43). Omdat het merendeel van de afvalstoffen moet worden verbrand, dienen de afvalstoffen voor meer dan 50% te bestaan uit organische stof.
Wanneer niet aan de twee bovengenoemde voorwaarden wordt voldaan, is sprake van verbranding op land (D10, verwijdering) (C-228/00, rechtsoverweging 52).

3. Aanwijzingen of een handeling voornamelijk de nuttige toepassing van afvalstoffen tot doel heeft (C-458/00, rechtsoverweging 44), zijn:
- het feit dat de installatie, indien deze niet door afvalstoffen wordt bevoorrad, gebruik maakt van een primaire energiebron om haar activiteiten voort te zetten;
 - het feit dat de exploitant van de verwerkingsinstallatie de producent of houder van de afvalstoffen een betaling verschuldigd is bij de levering van de afvalstoffen.

9. Paragraaf 4.5.4, blz. 58, laatste alinea, wordt als volgt gewijzigd:

Bij het verwerken van bepaalde afvalstoffen in cementovens ~~wordt kan~~ wordt kan zowel de calorische inhoud als het anorganisch materiaal worden gebruikt.

Er is daarbij pas sprake van nuttige toepassing als ten minste een van de hiervoor genoemde bepalingen geldt. ~~Dat betekent dus dat bij de verwerking in een cementoven van een afvalstof met minder dan 50% anorganisch materiaal en een stookwaarde minder dan 11,5 MJ/kg geen sprake is van nuttige toepassing.~~

10. Aan paragraaf 4.5.5, blz. 58, wordt de volgende passage toegevoegd:

Als de steekvaste afvalstof naast water ook organische vloeistof(fen) bevat, wordt bij de beoordeling van de inzet van de afvalstof alleen het water buiten beschouwing gelaten. Bij de beoordeling wordt dan dus niet van het droge stofgehalte uitgegaan, maar van de anorganische component én de organische vloeistof(fen).

11. Paragraaf 5.7, blz. 66-67, onderdeel 'Verbranden als vorm van verwijdering', wordt als volgt gewijzigd:

Bij het verbranden van afvalstoffen als vorm van verwijdering wordt toegewerkt naar een open Europese markt. Die markt kan wat Nederland betreft ontstaan wanneer sprake is van een gelijk speelveld, dat wil zeggen dat in Nederland en de verschillende aangrenzende landen gelijkwaardige milieuvoorzieningen en gelijkwaardige afvalsturende regelgeving zijn gerealiseerd. ~~Het streven is om de landsgrenzen voor verbranden als vorm van verwijderen voor niet-gevaarlijk restafval op 1 januari 2006 op te heffen. Als het gelijke speelveld dan echter nog niet is gerealiseerd, houdt Nederland in principe de landsgrenzen voor brandbaar afval gesloten.~~

De reden dat Nederland deze voorwaarde stelt, is dat uit onderzoek (OCFEB, 2001) is gebleken dat de milieuhygiënisch verantwoorde wijze van afvalbeheer in Nederland onder druk komt te staan en dat voor de Nederlandse AVI's nadelige financiële consequenties kunnen optreden als in 2001 de landsgrenzen voor te verbranden niet-gevaarlijk afval zouden vervallen op een moment dat een gelijk speelveld nog niet is gerealiseerd. Het risico bestaat dan namelijk dat Nederlands brandbaar afval in het buitenland wordt verbrand, terwijl in het betreffende land het eigen brandbare afval goedkoop wordt gestort. De tarieven van verbranden in Nederland komen onder druk te staan, omdat met name de goedkope storttarieven in het buitenland bepalen welke verbrandingsprijs in Europa tot stand komt.

Gelet op het hiervoor staande wordt bezwaar gemaakt tegen in- en uitvoer voor verbranden als vorm van verwijdering van afval, waarvoor in Nederland een specifieke verwijderingstructuur bestaat, die door in- of uitvoer in gevaar komt. Het gaat dan om de volgende stromen:

- huishoudelijk restafval;
- met huishoudelijk restafval vergelijkbaar bedrijfsrestafval;
- laagcalorische deelstromen en residuen van scheidings- en verwerkingsprocessen van huishoudelijk restafval, bedrijfsrestafval en bouw- en sloofafval;
- verpakte gevaarlijke afvalstoffen;
- PCB-houdende afvalstoffen;
- specifiek ziekenhuisafval;
- laagcalorische brandbare gevaarlijke afvalstoffen.

In de hiervoor staande tekst is sprake van laagcalorische afvalstoffen en -stromen. Om het begrip 'laag' beter hanteerbaar te maken in de praktijk is het nodig dat het wordt gekwantificeerd:

- laagcalorische deelstromen en residuen van scheidings- en verwerkingsprocessen van huishoudelijk restafval, bedrijfsrestafval en bouw- en sloopafval hebben een stookwaarde minder dan 11,5 MJ/kg;
- bij het verbranden van gevaarlijk afval speelt ook het chloorgehalte van de afvalstoffen een belangrijke rol. Er wordt daarom onderscheid gemaakt in gevaarlijke afvalstoffen met minder en meer dan 1% chloor. Het onderscheid tussen laag- en hoogcalorisch gevaarlijk afval ligt bij de stookwaarde 11,5 MJ/kg voor gevaarlijke afvalstoffen met minder dan of gelijk aan 1 gewichtsprocent chloor en bij de stookwaarde 15 MJ/kg bij gevaarlijke afvalstoffen met meer dan 1 gewichtsprocent chloor.

Voor alle duidelijkheid: de stookwaarde wordt hier dus niet gebruikt om het onderscheid tussen verwijderen en nuttig toepassen te benoemen, maar om aan te geven voor welke afvalstoffen in- en uitvoer wel of niet wordt toegestaan.

Gelet op de ontwikkelingen in de ons omringende landen, is de verwachting dat Het streven is om de landsgrenzen voor verbranden als vorm van verwijderen voor niet-gevaarlijk restafval en de laagcalorische fracties die ontstaan bij bewerken van dat restafval op 1 januari 2006 op te heffen kunnen worden opgeheven, omdat dan een gelijk speelveld is bereikt. Als het gelijke speelveld dan echter nog niet is gerealiseerd, houdt Nederland in principe de landsgrenzen voor ~~brandbaar~~ genoemd afval gesloten.

Gelet op de resultaten van dit onderzoek en op het streven om op 1 januari 2006 de hiervoor genoemde landsgrenzen voor verbranden als vorm van verwijderen op te heffen, wordt in 2003 onderzocht wat daarvan de mogelijke effecten zijn van het openstellen van de genoemde landsgrenzen. Het doel van dat onderzoek is om te bezien of, en zo ja welke aanvullende maatregelen moeten worden genomen om de Nederlandse publieke belangen te waarborgen en de continuïteit van de afvalverwijdering in Nederland te garanderen.

Invoer van brandbaar niet-gevaarlijk afval voor verbranden als vorm van verwijderen wordt niet toegestaan, omdat er in Nederland onvoldoende capaciteit beschikbaar is.

Omdat de huidige Nederlandse verbrandingscapaciteit voor brandbaar gevaarlijk afval groter is dan het geraamde aanbod, wordt uitvoer voor verbranden als vorm van verwijderen niet toegestaan. Alleen bij calamiteiten of bij een tijdelijk tekort aan verbrandingscapaciteit wordt uitvoer toegestaan. Invoer wordt wel toegestaan, tenzij hierdoor de verwijdering van Nederlands gevaarlijk afval door verbranding in gevaar komt.

12. In paragraaf 7.2.5, blz. 90, wordt de eerste alinea als volgt gewijzigd:

De afbakening tussen verbranden als vorm van verwijderen (D10) en de inzet van afvalstoffen als brandstof (R1) is niet in het voorstel van de Commissie opgenomen, omdat over die afbakening ~~momenteel op het moment dat het projectvoorstel werd opgesteld~~ twee zaken bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen ~~lopen liepen~~. Eind 2003 worden de eerste resultaten van het project verwacht.

13. Paragraaf 11.4.4 wordt als volgt gewijzigd:

11.4.4 ~~Voorlopig geen~~ Bepaalde uitvoer voor verbranden als vorm van verwijderen
Zolang in Nederland onvoldoende capaciteit beschikbaar is voor het verbranden van ~~brandbaar niet-gevaarlijk~~ restafval of en de laagcalorische fracties die vrijkomen bij het verder bewerken van dat restafval, moet dit afval worden gestort. Uit milieuoogpunt is dit een weinig bevredigende situatie. Uitvoer van dat afval om het te laten verbranden in het buitenland zou dit probleem oplossen.
De uitvoer neemt echter de druk op het realiseren van verwerkingscapaciteit in eigen land weg. Daarnaast zou bij veel uitvoer de continuïteit van de huidige AVI-structuur en het realiseren van de doelstellingen voor preventie en nuttige toepassing in gevaar kunnen komen. Ook bestaat de kans dat de verbranding in het buitenland minder hoogwaardig is dan in Nederland, bijvoorbeeld omdat minder of geen benutting van de vrijkomende energie plaatsvindt. Vanwege deze mogelijke ongewenste effecten op de in het LAP ingezette beleidslijn wordt ~~uitvoer van het overschot aan brandbaar restafval voor verbranden als vorm van verwijderen in beginsel niet toegestaan.~~ bezwaar gemaakt tegen uitvoer voor verbranden als vorm van verwijdering van afvalstoffen waarvoor in Nederland een specifieke verwijderingstructuur bestaat en die door uitvoer in gevaar kan komen.

Het gaat dan om de volgende afvalstoffen:

- huishoudelijk restafval;
- met huishoudelijk restafval vergelijkbaar bedrijfsafval;
- laagcalorische deelstromen en residuen van scheidings- en verwerkingsprocessen van huishoudelijk restafval, bedrijfsrestafval en bouw- en sloopafval.

Met laagcalorisch wordt bedoeld een stookwaarde minder dan 11,5 MJ/kg. Dit betekent dat deelstromen en residuen van scheidings- en verwerkingsprocessen van huishoudelijk restafval, bedrijfsrestafval en bouw- en sloopafval met een stookwaarde van 11,5 MJ/kg of meer wel mogen worden uitgevoerd, ook al worden ze in het buitenland verbrand als vorm van verwijderen. De specifieke verwijderingsstructuur in Nederland is namelijk niet voor deze hoogcalorische stromen bestemd. De stookwaarde wordt hier dus niet gebruikt om het onderscheid tussen verwijderen en nuttig toepassen te benoemen, maar om aan te geven voor welke afvalstoffen in- en uitvoer wel of niet wordt toegestaan.

14. Paragraaf 12.5.2, blz. 137 tot en met het eerste kader op blz. 138, wordt als volgt gewijzigd:

Het in- en uitvoeren van afvalstoffen voor verbranden als vorm van verwijderen, heeft invloed op het bereiken van de doelstellingen van het LAP.

Niet-gevaarlijk restafval

Zowel op het moment van vaststelling (begin 2003) als bij de tussentijdse wijziging (eind 2003) van dit LAP is er een tekort aan verbrandingscapaciteit voor brandbaar niet-gevaarlijk restafval en de laagcalorische fracties die ontstaan bij bewerken van dat restafval. Het gaat daarbij om de volgende afvalstoffen:

- huishoudelijk restafval;
- met huishoudelijk restafval vergelijkbaar bedrijfsrestafval;
- laagcalorische deelstromen en residuen van scheidings- en verwerkingsprocessen van huishoudelijk restafval, bedrijfsrestafval en bouw- en sloopafval.

Invoer van dergelijk afval voor verbranden als vorm van verwijderen leidt dan ook tot het extra storten van Nederlands brandbaar afval. Daarom wordt invoer van ~~brandbaar niet-gevaarlijk restafval~~ genoemde afvalstromen voor verbranden als vorm van verwijderen niet toegestaan.

Uitvoer van ~~brandbaar niet-gevaarlijk restafval~~ genoemde afvalstoffen voor verbranden als vorm van verwijderen, kan de vollast van de bestaande afvalverbrandingsinstallaties tegen redelijke tarieven, en daarmee de continuïteit van de Nederlandse verwijderingsstructuur, in gevaar brengen. Daarnaast neemt het prijsdrukkend effect van uitvoer van genoemd afval de financiële prikkel weg voor preventie en nuttige toepassing. Ook kan uitvoer de druk op het realiseren van de in dit LAP voorziene verwerkingscapaciteit in eigen land wegnemen. Als afval kan worden uitgevoerd, is er immers minder noodzaak om voor dat afval in Nederland scheidingscapaciteit te bouwen en bij- en meestook initiatieven te realiseren. Gelet op deze mogelijke nadelige effecten, wordt uitvoer van brandbaar niet-gevaarlijk restafval en de laagcalorische fracties die ontstaan bij bewerken van dat restafval voor verbranden als vorm van verwijderen niet toegestaan.

Om het begrip 'laagcalorisch' beter hanteerbaar te maken in de praktijk is het nodig dat het wordt gekwantificeerd: laagcalorische deelstromen en residuen van scheidings- en verwerkingsprocessen van huishoudelijk restafval, bedrijfsrestafval en bouw- en sloopafval hebben een stookwaarde minder dan 11,5 MJ/kg. De stookwaarde wordt hier dus niet gebruikt om het onderscheid tussen verwijderen en nuttig toepassen te benoemen, maar om aan te geven voor welke afvalstoffen in- en uitvoer wel of niet wordt toegestaan.

Invoer van hoogcalorisch afval (afval met een stookwaarde gelijk aan of meer dan 11,5 MJ/kg) voor verbranden als vorm van verwijdering wordt ook niet toegestaan. Deze invoer kan namelijk het verbranden als vorm van verwijderen van het Nederlands niet-gevaarlijk restafval en de laagcalorische fracties die ontstaan bij bewerken van dat restafval in gevaar brengen.

Uitvoer van specifieke hoogcalorische afvalstromen en hoogcalorische deelstromen en residuen van scheidings- en verwerkingsprocessen van huishoudelijk restafval, bedrijfsrestafval en bouw- en sloopafval wordt wel toegestaan, omdat de Nederlandse verwijderingsstructuur niet voor die stromen bestemd is.

Voor brandbaar niet-gevaarlijk restafval zijn de bestaande afvalverbrandingsinstallaties (AVI's) gebouwd en voor verbranden als vorm van verwijderen is in het verleden capaciteitsregulering gehanteerd. Deze regulering ~~vervalt is~~ op 1 juli 2003 vervallen. In- en uitvoer van brandbaar niet-gevaarlijk restafval voor verbranden als vorm van verwijderen wordt ook na die datum nog niet toegestaan om de specifieke verwijderingstructuur niet in gevaar te laten komen.

Het gaat daarbij om de volgende afvalstoffen:

- huishoudelijk restafval;
- met huishoudelijk restafval vergelijkbaar bedrijfsrestafval;
- laagcalorische deelstromen en residuen van scheidings- en verwerkingsprocessen van huishoudelijk restafval, bedrijfsrestafval en bouw- en slooafval (laagcalorisch betekent met een stookwaarde minder dan 11,5 MJ/kg (\leq 1% chloor) of 15 MJ/kg voor chloorhoudende afvalstoffen ($>$ 1% chloor)).

Voor brandbaar gevaarlijk restafval zijn de bestaande draaitrommelovens (DTO's) gebouwd en voor verbranden als vorm van verwijderen blijft de capaciteitsregulering in stand. Uitvoer van deze afvalstoffen voor verwijdering mag alleen als er in Nederland onvoldoende verwerkingscapaciteit is, invoer mag alleen als de verwijdering door verbranden van het Nederlandse gevaarlijke afval niet in gevaar komt.

Het gaat hierbij om de volgende afvalstoffen:

- verpakte gevaarlijke afvalstoffen;
- PCB-houdende afvalstoffen;
- specifiek ziekenhuisafval;
- laagcalorische brandbare gevaarlijke afvalstoffen (laagcalorisch betekent met een stookwaarde minder dan 11,5 MJ/kg (\leq 1% chloor) of 15 MJ/kg voor chloorhoudende afvalstoffen ($>$ 1% chloor)).

Daarnaast zijn er afvalstoffen waarvoor ~~geldt dat het verbranden ervan als verwijdering wordt aangemerkt, maar waarvoor nu of in het verleden geen capaciteitsregulering heeft plaatsgevonden bestaat of heeft bestaan~~. Voorbeelden hiervan zijn industriële en communale zuiveringsslibben en hoogcalorische fracties die ontstaan bij het bewerken van niet-gevaarlijk restafval. Aan uitvoer voor verbranden als vorm van verwijderen van deze afvalstoffen worden geen beperkingen opgelegd.

15. Paragraaf 12.5.2, blz. 139, wordt als volgt gewijzigd:

Gevaarlijk afval

Voor uitvoer van brandbaar gevaarlijk afval voor verbranden als vorm van verwijderen geldt hetzelfde basisprincipe als bij niet-gevaarlijk restafval. Uitvoer kan het bestaansrecht van de huidige basisvoorziening voor het verwerken van gevaarlijk afval in gevaar brengen en uitvoer van die stromen wordt dan ook niet toegestaan. Het gaat daarbij om de volgende stromen:

- verpakte gevaarlijke afvalstoffen;
- PCB-houdende afvalstoffen;
- specifiek ziekenhuisafval;
- laagcalorische brandbare gevaarlijke afvalstoffen.

Om het begrip 'laagcalorisch' beter hanteerbaar te maken in de praktijk is het nodig dat het wordt gekwantificeerd. Laagcalorisch afval heeft een stookwaarde van minder dan 11,5 MJ/kg voor afvalstoffen met minder dan of gelijk aan 1 gewichtsprocent chloor en een stookwaarde minder dan 15 MJ/kg bij afvalstoffen met meer dan 1 gewichtsprocent chloor.

De stookwaarde wordt hier dus niet gebruikt om het onderscheid tussen verwijderen en nuttig toepassen te benoemen, maar om aan te geven voor welke afvalstoffen in- en uitvoer wel of niet wordt toegestaan.

Alleen als er in Nederland onvoldoende capaciteit is, wordt toestemming verleend voor uitvoer. Een voorbeeld hiervan is de zogenoemde calamiteitenregeling voor AVR chemie. Deze regeling maakt het mogelijk dat bepaalde gevaarlijke afvalstoffen bij stagnatie in de verwerking naar een buitenlandse draaitrommeloven worden afgevoerd, nadat de Minister van VROM daarvoor toestemming heeft gegeven. Invoer van brandbaar gevaarlijk afval voor verbranden als vorm van verwijderen is toegestaan, zolang daarmee de verwijdering van het ~~in Nederland vrijkomende brandbaar gevaarlijk afval door verbranding~~ Nederlandse gevaarlijke restafval niet in gevaar komt.

Overig afval

Aan de in- en uitvoer voor het verbranden als vorm van verwijderen van overige stromen (~~met name slibben~~) worden geen beperkingen opgelegd. Het gaat dan met name om de volgende afvalstoffen:

- industriële en communale zuiveringsslibben;
- deelstromen en residuen van scheidings- en verwerkingsprocessen van huishoudelijk restafval, bedrijfsrestafval en bouw- en sloopafval met een stookwaarde van 11,5 MJ/kg of meer;
- brandbare gevaarlijke afvalstoffen met een stookwaarde van 11,5 MJ/kg of meer (1% chloor) of 15 MJ/kg of meer bij chloorhoudende afvalstoffen (>1% chloor).

16. Paragraaf 12.6, blz. 139 en 140, wordt als volgt gewijzigd

12.6 In- en uitvoer voor sorteren

In- en uitvoer van afvalstoffen voor (verder) sorteren is toegestaan als na het sorteren ten minste 50% van het ingangsmateriaal nuttig wordt toegepast en er geen andere bezwaren bestaan (zie hoofdstuk 12.4).

Algemene kennisgeving of kennisgeving per transport

~~Wanneer eenmaal is Voordat wordt~~ vastgesteld of in- of uitvoer van afvalstoffen kan worden toegestaan, is de vraag aan de orde of de in- of uitvoer mogelijk is op basis van een kennisgeving per transport of op basis van een algemene kennisgeving voor meerdere transporten. Vanuit het oogpunt van handhaafbaarheid is op grond van artikel 28 van de EVOA een algemene kennisgeving alleen mogelijk wanneer de afzonderlijke vrachten afvalstoffen waarop de algemene kennisgeving betrekking heeft dezelfde fysische en chemische eigenschappen hebben.

In het geval van een algemene kennisgeving zal de kennisgever vooraf duidelijk moeten (kunnen) maken dat en op welke wijze wordt gegarandeerd dat de afzonderlijke vrachten dezelfde fysische en chemische eigenschappen hebben. Dit kan ~~bijvoorbeeld~~ door de afvalstoffen voorafgaand aan de overbrenging systematisch te sorteren of na scheiding aan de bron selectief in te zamelen.

....

Dit betekent dat de kennisgever in het geval van een algemene kennisgeving ten minste de volgende informatie over moet leggen:

1. Een beschrijving van de wijze waarop gegarandeerd wordt dat de afzonderlijke vrachten afvalstoffen waarop de algemene kennisgeving betrekking heeft dezelfde fysische en chemische eigenschappen hebben. Een partij afvalstoffen met dezelfde fysische en chemische samenstelling kan worden bereikt door systematisch sorteren, door het gebruik van een sorteerinstallatie of door selectief inzamelen. Nadat de sortering door de kennisgever heeft plaatsgevonden, mogen geen eerder in het proces afgescheiden monostromen bij de gemengde restfractie worden gevoegd. Op verschillende punten uitgesorteerde, in samenstelling gelijke restfracties mogen wel worden samengevoegd. Gezien de verschillende ontstaansprocessen mag de restfractie van selectieve inzameling niet worden samengevoegd met de restfractie van sorteren.

....

2. Een beschrijving van de materialen waaruit de vrachten afvalstoffen bestaan. ~~Van de materialen wordt een gemiddeld percentage (gewichtsprocenten) opgegeven ten opzichte van de totale hoeveelheid over te brengen afvalstoffen. Fluctuaties van deze percentages in een vracht dienen zich te bevinden tussen een percentage gelijk aan het gemiddelde percentage plus en min 20% van dit gemiddelde percentage.~~ De fractie van een bepaald materiaal in de partij wordt uitgedrukt als het gemiddelde percentage (gewichtsprocenten) waarmee deze fractie voorkomt in de partij. Het aandeel van de fractie in afzonderlijke vrachten mag plus of min 20% fluctueren ten opzichte van het gemiddelde percentage in de partij (bandbreedte). Vanwege het scheidingsrendement dat de sorteerinstallaties hebben, is deze eis technisch niet haalbaar wanneer het procentuele aandeel van een bepaalde fractie in de partij kleiner is dan 10% . Voor deze kleinere fracties (<10%) geldt bij individuele transporten dat het procentuele aandeel mag fluctueren tussen 0 en 10%. Eén van deze kleinere fracties mag een restcategorie zijn, bestaande uit niet eerder genoemde componenten. Let wel: zowel de in de kennisgeving opgegeven gemiddelden van de fracties <10% als de bij monsternamen van transporten aangetroffen hoeveelheden van deze fracties mogen tezamen niet meer dan 20% van de afvalstoffen uitmaken.

Voor de grotere fracties (totaal dus ten minste 80%) blijft de relatieve bandbreedte van plus of min 20% wel van kracht. Het totaal van de in de kennisgeving opgegeven fracties moet 100% zijn. De component GFT/swill mag niet groter zijn dan 3%. Voor deze fractie geldt geen bandbreedte. Dit betekent het volgende:

- a. als het gemiddelde procentuele aandeel van een fractie in een partij kleiner is dan 10%, mag het procentuele aandeel per vracht fluctueren tussen 0 en 10%.
Voorbeeld: als een partij gemiddeld 9% glas bevat, dan mag het percentage glas in de afzonderlijke vrachten fluctueren tussen 0 en 10%.
 - b. het totaal van de fracties onder de 10% mag samen niet meer dan 20% bedragen.
Voorbeeld: glas 9%, metaal 5%, hout 4%, restcategorie 2%.
 - c. als het gemiddelde procentuele aandeel van een fractie in een partij groter is dan 10%, wordt er een relatieve bandbreedte van 20% toegestaan in de fluctuatie van dit aandeel in de fractie van de vracht. Het aandeel van de fractie in de vracht mag dus variëren tussen $0.8 \cdot X$ en $1.2 \cdot X$ %.
Voorbeeld: als een partij gemiddeld 25% glas bevat, dan mogen de glasfracties in de afzonderlijke vrachten fluctueren tussen $(0.8 \cdot 25 =)$ 20% en $(1.2 \cdot 25 =)$ 30%.
3. Een beschrijving van de methodiek van monsternamen en analyse.
~~De kennisgever moet de samenstelling van de afvalstoffen ten minste 1 keer per 1000 ton afvalstoffen bepalen conform de analysemethode als beschreven in de bijlage bij de Regeling niet-herbruikbaar, niet-verbrandbaar bouw- en sloopafval. Deze methode is ook te gebruiken voor andere afvalstromen, bijvoorbeeld droog bedrijfsafval.~~
De kennisgever moet ten minste 1 keer per 2500 ton en ten minste eens per kwartaal de samenstelling van één container van een transport afvalstoffen bepalen, conform de analysemethode zoals beschreven in de NVN 5860. De kennisgever moet de analyseresultaten bewaren en op verzoek kunnen tonen aan de handhavende autoriteiten.

17. Paragraaf 14.6, blz. 163-164, laatste alinea, wordt als volgt gewijzigd:

De hoogcalorische deelstromen van de scheidingsinstallaties kunnen ~~onder de noemer nuttige toepassing~~ onder meer worden afgezet ingezet als brandstof ~~voor in~~ bijvoorbeeld cementovens of elektriciteitscentrales. Ook kan het materiaal worden verbrand in installaties die speciaal voor hoogcalorische afvalstromen worden gebouwd.

18. Hoofdstuk 15, paragrafen 15.5 t/m 15.8, blz. 189-171, worden als volgt gewijzigd:

15.6 Inzamelen van gevaarlijke afvalstoffen

Het inzamelen van gevaarlijke afvalstoffen

Daarnaast was het mogelijk om over te gaan tot tariefsregulering.

15.7 Inzamelvergunningen

De afgelopen jaren zijn

- scheepsafvalstoffen: de huidige inzamelvergunningen zullen worden voortgezet als overgang naar de invoering van systemen voor indirecte financiering; na invoering van de indirecte financiering zal de capaciteit en het aantal inzamelaars worden gereguleerd via aanbesteding van de inzameldiensten door de beheerder/intermediair van de indirecte financiering. Er worden afzonderlijke vergunningen gegeven voor het inzamelen van ~~(gevaarlijke)~~ scheepsafvalstoffen die vrijkomen bij schoonmaakwerkzaamheden en van overige ~~(gevaarlijke)~~ scheepsafvalstoffen. Het gaat daarbij om alle gevaarlijke scheepsafvalstoffen, bepaalde categorieën niet-gevaarlijke scheepsafvalstoffen en alle niet-gevaarlijke scheepsreinigingsafvalstoffen.

15.78 Opslaan van afvalstoffen

....

15.89 Melden en registreren

19. Paragraaf 18.2.1, onderdeel 'Meer energie uit afval', blz. 189, wordt als volgt gewijzigd:

De laatste regel van de eerste alinea vervalt:

~~Het verbranden van de hoogcalorische deelstromen wordt als nuttige toepassing aangemerkt (paragraaf 4.5). In- en uitvoer van deze stromen is dan ook in principe vrij.~~

20. Paragraaf 18.2.1, onderdeel 'Geografische begrenzingen', blz. 193, eerste tekstblok wordt als volgt gewijzigd:

.... Het streven is om op 1 januari 2006 de landsgrenzen te openen voor verbranden als vorm van verwijderen van niet gevaarlijk restafval en de laagcalorische fracties die ontstaan bij bewerken van dat restafval ~~als vorm van verwijderen te openen~~. Als het gelijke speelveld dan echter nog niet is gerealiseerd, houdt Nederland in principe de landsgrenzen voor ~~te verwijderen brandbaar afval~~ genoemde afvalstoffen gesloten.

(alinea boven het kader)

.... Vanwege de mogelijke ongewenste effecten op de in het LAP ingezette beleidslijn wordt de uitvoer van ~~het overschot aan brandbaar afval niet-gevaarlijk restafval en de laagcalorische fracties die ontstaan bij bewerken van dat restafval~~ voor verbranden als vorm van verwijderen in beginsel dan ook niet toegestaan in de beleidsperiode van het LAP.

21. Paragraaf 18.2.2, onderdeel 'Capaciteitsregulering', blz. 194, eerste tekstblok wordt als volgt gewijzigd:

Capaciteitsregulering

De capaciteitsregulering voor brandbare gevaarlijke afvalstoffen richt zich op die stromen waarvoor in Nederland in de afgelopen jaren een specifieke verwijderingstructuur is opgezet en waarvan de continuïteit, bij afwezigheid van overheidssturing, in gevaar kan komen. Het gaat hierbij om ~~een deel van de afvalstromen waarvan het verbranden als verwijderen is aangemerkt, te weten gevaarlijk afval met een stookwaarde minder dan 11,5 MJ/kg (< 1% chloor) of 15 MJ/kg (> 1% chloor), verpakt gevaarlijk afval, specifiek ziekenhuisafval en PCB-houdend afval.~~ de volgende stromen:

- verpakte gevaarlijke afvalstoffen;
- PCB-houdende afvalstoffen;
- specifiek ziekenhuisafval;
- laagcalorische brandbare gevaarlijke afvalstoffen.

Om het begrip 'laagcalorisch' beter hanteerbaar te maken in de praktijk is het nodig dat het wordt gekwantificeerd. Laagcalorisch afval heeft een stookwaarde van minder dan 11,5 MJ/kg voor afvalstoffen met minder dan of gelijk aan 1 gewichtsprocent chloor en een stookwaarde minder dan 15 MJ/kg bij afvalstoffen met meer dan 1 gewichtsprocent chloor.

De stookwaarde wordt hier dus niet gebruikt om het onderscheid tussen verwijderen en nuttig toepassen te benoemen, maar om aan te geven voor welke afvalstoffen in- en uitvoer wel of niet wordt toegestaan.

22. Paragraaf 22.3.6, blz. 246, wordt als volgt gewijzigd:

In dit LAP is aangegeven dat Nederland de landsgrenzen voor verbranden als vorm van verwijderen van niet-gevaarlijk restafval en de laagcalorische fracties die ontstaan bij bewerken van dat restafval gesloten houdt, zolang er geen gelijk speelveld met de ons omringende landen bestaat. Het streven is om dat gelijke speelveld op 1 januari 2006 wel te hebben bereikt, zodat dan de grenzen voor verbranden ~~van afval~~ als vorm van verwijderen van genoemde afvalstromen kunnen vervallen.

....

3 Wijzigen van de sectorplannen (LAP deel 2)

1. In hoofdstuk 'Toelichting bij de sectorplannen', paragraaf 'Algemene bepalingen bij vergunningverlening', onderdeel 'Acceptatie en bewerking', blz. 9, wordt het 3^e tekstblok op bladzijde 9 als volgt gewijzigd:

Om die reden wordt de uitwerking van de richtlijnen uit het rapport "De verwerking verantwoord" over de administratieve bepalingen beperkt tot havenontvangstinstallaties en tot andere bedrijven die gevaarlijke afvalstoffen accepteren ~~en tot~~. Voorts gelden de richtlijnen ook voor bedrijven die niet-gevaarlijke afvalstoffen accepteren en waar de toepassing van de voorwaarden uit de richtlijnen op grond van het voormalige Besluit aanwijzing gevaarlijke afvalstoffen al praktijk is was.

2. Sectorplan 1, paragraaf 5.1, blz. 18-19, wordt als volgt gewijzigd:

~~De verbranding van huishoudelijk restafval is aangemerkt als een handeling van verwijdering (zie criteria in hoofdstuk 4 van het Beleidskader).~~

Invoer van huishoudelijk restafval voor verbranden als vorm van verwijderen (verbranden in AVI's) leidt vooralsnog tot verdringing van Nederlands afval dat moet worden verbrand als vorm van verwijdering en dat tengevolge van die invoer zou moeten worden gestort. Zolang invoer leidt tot een toename van de hoeveelheid te storten afval in Nederland wordt ~~dit~~ invoer niet toegestaan.

Uitvoer neemt ~~echter~~ de druk op het realiseren van verwerkingscapaciteit in eigen land weg en heeft daarmee een negatieve invloed op de Nederlandse afvalbeheerstructuur. Bij uitvoer komt de continuïteit van de huidige AVI-structuur en het realiseren van de doelstellingen voor preventie en nuttige toepassing in gevaar. In verband met deze mogelijke ongewenste effecten op de in het LAP ingezette beleidslijn wordt uitvoer van het overschot aan brandbaar huishoudelijk restafval en de laagcalorische fracties die ontstaan bij bewerken van dat restafval ten behoeve van verbranden als vorm van verwijdering in beginsel niet toegestaan.

Uitvoer voor verbranden als vorm van verwijdering van hoogcalorische fracties die ontstaan bij bewerken van huishoudelijk restafval is wel toegestaan.

3. Sectorplan 1, paragraaf 5.2, blz. 19, wordt als volgt gewijzigd:

Onbewerkt huishoudelijk restafval wordt aangemerkt als stedelijk afval dat voorkomt op de oranje lijst van de EVOA. Wanneer huishoudelijk restafval is bewerkt (bijvoorbeeld door nascheiden) kan dit ertoe leiden dat ~~verwerking van de bij de bewerking vrijkomende deelstromen als nuttige toepassing wordt aangemerkt. In dat geval kan het zijn dat een scheidingsfractie wordt aangeduid als afzonderlijke afvalstroom,~~ bijvoorbeeld papierafval of plasticafval, aangemerkt worden als groene lijst stroom. Overbrenging van stromen die zijn ingedeeld in de groene lijst is vrij.

4. Sectorplan 3, paragraaf 5.1, blz. 31-32, wordt als volgt gewijzigd:

~~De verbranding van HDO-restafval is aangemerkt als een handeling van verwijdering (zie criteria in hoofdstuk 4 van het Beleidskader).~~

Invoer van HDO-restafval voor verbranding in AVI's leidt vooralsnog tot verdringing van Nederlands afval dat moet worden verbrand als vorm van verwijdering en dat tengevolge van die invoer zou moeten worden gestort. Zolang invoer leidt tot een toename van de hoeveelheid te storten afval in Nederland wordt dit niet toegestaan.

Uitvoer neemt echter de druk op het realiseren van verwerkingscapaciteit in eigen land weg en heeft daarmee een negatieve invloed op de Nederlandse afvalbeheerstructuur. Bij uitvoer komt de continuïteit van de huidige AVI-structuur en het realiseren van de doelstellingen voor preventie en nuttige toepassing in gevaar. In verband met deze mogelijke ongewenste effecten op de in het LAP ingezette beleidslijn wordt uitvoer van het overschot aan brandbaar HDO-restafval en de laagcalorische fracties die ontstaan bij bewerken van dat restafval ten behoeve van verwijdering in beginsel niet toegestaan. Uitvoer voor verbranden als vorm van verwijdering van hoogcalorische fracties die ontstaan bij bewerken van HDO-restafval is wel toegestaan.

5. Sectorplan 3, paragraaf 5.2, blz. 32, wordt als volgt gewijzigd:

Onbewerkt HDO-restafval wordt aangemerkt als stedelijk afval dat voorkomt op de oranje lijst van de EVOA. Wanneer HDO-restafval is bewerkt (bijvoorbeeld door nascheiden) kan dit ertoe leiden dat ~~verwerking van de bij de bewerking vrijkomende deelstromen als nuttige toepassing wordt aangemerkt. In dat geval kan het zijn dat een scheidingsfractie wordt aangeduid als afzonderlijke afvalstroom~~, bijvoorbeeld papierafval of plasticafval, aangemerkt worden als groene lijst stroom. Overbrenging van stromen die zijn ingedeeld in de groene lijst is vrij.

6. Sectorplan 4, paragraaf 5.1, blz. 37-38, wordt als volgt gewijzigd:

~~Afval van onderhoud van openbare ruimten wordt beschouwd als met huishoudelijk restafval vergelijkbaar bedrijfsafval. De verbranding van afval van onderhoud van openbare ruimten is aangemerkt als een handeling van verwijdering (zie criteria in hoofdstuk 4 van het beleidskader).~~

Invoer van afval van onderhoud van openbare ruimten leidt vooralsnog tot verdringing van Nederlands afval dat moet worden verbrand als vorm van verwijdering en dat tengevolge van die invoer zou moeten worden gestort. Zolang invoer leidt tot een toename van de hoeveelheid te storten afval in Nederland wordt dit niet toegestaan.

Uitvoer neemt echter de druk op het realiseren van verwerkingscapaciteit in eigen land weg en heeft daarmee een negatieve invloed op de Nederlandse afvalbeheerstructuur. Bij uitvoer komt de continuïteit van de huidige AVI-structuur en het realiseren van de doelstellingen voor preventie en nuttige toepassing in gevaar. In verband met deze mogelijke ongewenste effecten op de in het LAP ingezette beleidslijn, wordt uitvoer van het overschot aan brandbaar afval van onderhoud van openbare ruimten en de laagcalorische fracties die ontstaan bij bewerken van dat afval ten behoeve van verwijdering in beginsel niet toegestaan. Uitvoer voor verbranden als vorm van verwijdering van hoogcalorische deelstromen die ontstaan bij bewerken van afval van onderhoud van openbare ruimten is wel toegestaan.

7. Sectorplan 4, paragraaf 5.2, blz. 38, wordt als volgt gewijzigd:

Afval van onderhoud van openbare ruimten wordt beschouwd als van gemeentewege ingezameld en daarmee vergelijkbaar stedelijk afval. Deze afvalstof staat op de oranje lijst van de EVOA. Wanneer afval van onderhoud van openbare ruimten is bewerkt (bijvoorbeeld door nascheiden) kan dit ertoe leiden dat ~~verwerking van de bij de bewerking vrijkomende deelstromen als nuttige toepassing wordt aangemerkt. In dat geval kan het zijn dat een scheidingsfractie wordt aangeduid als afzonderlijke afvalstroom~~, bijvoorbeeld papierafval of plasticafval, aangemerkt worden als groene lijst stroom. Overbrenging van stromen die zijn ingedeeld in de groene lijst is vrij.

8. Sectorplan 5, paragraaf 5.1, blz. 45, wordt als volgt gewijzigd:

In- en uitvoer van reststoffen van waterzuivering en waterbereiding ten behoeve van storten is in beginsel niet toegestaan. In- en uitvoer voor verbranden als vorm van verwijdering is toegestaan. Omdat binnen de Nederlandse beheerstructuur voor het verbranden van deze afvalstromen de afgelopen jaren geen verwerkingscapaciteit is gepland, heeft in- en uitvoer ook geen nadelige effecten op de totale Nederlandse verwijderingsstructuur.

9. Sectorplan 10, paragraaf 3.2, blz. 88, tweede tekstblok, wordt als volgt gewijzigd:

De capaciteit van de ZAVIN is voldoende voor het aanbod van specifiek ziekenhuisafval. Het verbranden van specifiek ziekenhuisafval in speciaal daarvoor bedoelde installaties is een vorm van verwijdering en valt onder de capaciteitsplanning voor verbranden (zie capaciteitsplan 'Thermisch verwerken').

10. Sectorplan 12, paragraaf 3.2.1, blz. 101, eerste zin, wordt als volgt gewijzigd:

In 1996 hebben de Rijnsoeverstaten en België en Luxemburg het Scheepsafvalstoffenverdrag ondertekend.

11. Sectorplan 12, paragraaf 4.1.1, blz. 105-106, eerste tekstblok, wordt als volgt gewijzigd:

Het inzamelvergunningstelsel voor de inzameling van gevaarlijke afvalstoffen uit de scheepvaart wordt voortgezet en uitgebreid ~~tot alle gevaarlijke scheepsafvalstoffen~~. Daarbij gaat het met name om stromen olie- en chemicaliënloadingrestanten, olie- en chemicaliënhoudende mengsels, afgewerkte olie, olie- en chemicaliënhoudende watermengsels, sludges en wasvloeistoffen, scheepvaart-KGA, e.d. Bestaande inzamelvergunningen worden zonodig uitgebreid met nieuwe inzamelvergunningplichtige stromen afkomstig van vaartuigen, zoals scheepvaart-KGA. ~~Deze mogelijkheid is echter uitdrukkelijk niet bedoeld voor de vergunninghouders die uitsluitend vergunning hebben voor het innemen van afval dat ontstaat bij schoonmaakwerk aan boord van vaartuigen van derden. Voor dergelijke schoonmakers geldt een apart beleid (zie hiervoor 4.1.2).~~

12. Sectorplan 12, paragraaf 4.1.2, blz. 106-107, wordt als volgt gewijzigd:

(eerste tekstblok)

Schoonmakers van schepen van derden dienen, zolang als de vergunningplicht voor het inzamelen van scheepsafvalstoffen blijft bestaan (zie ook paragraaf 4.1.1), voor het innemen van de ~~gevaarlijke~~ afvalstoffen die vrijkomen bij het uitvoeren van schoonmaakwerkzaamheden buiten inrichtingen, te beschikken over een Wm-vergunning voor het inzamelen van afval afkomstig van dit schoonmaakwerk. Deze eis wordt opgenomen in de AMvB die wordt opgesteld bij de overgang van de bevoegdheid tot het verlenen van inzamelvergunningen naar rijksniveau.

In verband met het realiseren van een laagdrempelige organisatie van het beheer van afvalstoffen wordt in de Wm-vergunningen voor het inzamelen van afval afkomstig van schoonmaakwerk de verplichting opgenomen dat de ~~olie- en chemicaliënhoudende~~ afvalstoffen die ontstaan bij het uitvoeren van schoonmaakwerkzaamheden aan boord van derden daadwerkelijk in te nemen, wanneer de opdrachtgever dat wil.

(laatste tekstblok)

Wanneer schoonmakers tevens beschikken over een vergunning voor het innemen van afval dat niet ontstaat bij eigen schoonmaakwerk aan boord van vaartuigen van derden en dat valt onder een regeling voor indirecte financiering, bestaat het gevaar dat afval dat ontstaat bij het schoonmaakwerk wordt verwijderd op kosten van deze indirecte financiering. Dit eventuele oneigenlijke gebruik dient in eerste instantie te worden bestreden door de intermediaire organisaties die verantwoordelijk zijn voor het beheer van de indirecte financiering, zoals de SAB en te zijner tijd de zeehavens conform de Wet voorkoming verontreiniging door schepen (Wvvs), door middel van hun contracten met de vergunninghouders. Ter ondersteuning daarvan dienen, zolang het vergunningstelsel van kracht blijft, in de AO/IC (administratieve organisatie en interne controle) bij de vergunningen daarop toegespitste voorschriften te worden opgenomen, die een goed handvat bieden voor de inspectie en de handhavers te water.

~~Om oneigenlijk gebruik van indirecte financieringsregelingen te voorkomen worden aan één rechtspersoon slechts een inzamelvergunning of een vergunning voor het inzamelen van afval afkomstig van schoonmaakwerk verleend. Reeds aan één rechtspersoon verleende gecombineerde inzamelvergunning en vergunning voor het inzamelen van afval afkomstig van schoonmaakwerk worden na afloop van de vergunningstermijn niet in de gecombineerde vorm verlengd.~~

13. Sectorplan 12, paragraaf 4.1.3, blz. 107, wordt geschrapt:

~~4.1.3 Inzameling van niet-gevaarlijke scheepsafvalstoffen~~

~~Voor niet-gevaarlijke scheepsafvalstoffen geldt geen inzamelvergunningssystematiek.~~

14. Sectorplan 13, paragraaf 3.3, blz. 116, wordt het laatste bolletje als volgt gewijzigd:

- verduurzaamd hout, exclusief met waterglas verduurzaamd hout (C-hout). C-hout wordt verder onderverdeeld in gecreosoteerd hout (~~CC-hout~~) en gewolmaniseerd hout (CCA- ~~en CC~~-hout). CCA-hout is aangemerkt als gevaarlijk afval. CC-hout bevat eveneens koper en chroom, maar geen arseen en is niet aangemerkt als gevaarlijk afval.
-

15. Sectorplan 13, paragraaf 4.3, blz. 119, wordt de titel als volgt gewijzigd:

4.3 Brekerzeefzand en sorteerzeefzand
(Eural 17.01.06*¹, 17.01.07, 19.12.09, 19.12.11*¹ en 19.12.12).

16. Sectorplan 13, paragraaf 5.1, blz. 126, wordt als volgt gewijzigd:

In- en uitvoer van bouw- en sloopafval ten behoeve van verwijdering is in beginsel niet toegestaan. Uitvoer voor verbranden als vorm van verwijdering van hoogcalorische fracties die ontstaan bij bewerken van bouw- en sloopafval is wel toegestaan.

17. Sectorplan 14, paragraaf 3.3, blz. 130, het tweede tekstblok wordt als volgt gewijzigd:

Voor het verbranden van ongescheiden ingezameld verpakkingsafval, dat onderdeel uitmaakt van huishoudelijk en HDO-restafval, ~~is een handeling van verwijdering. Hiervoor zijn AVI's gebouwd.~~ Het beleid is er op gericht om onder meer door nascheiding de relatief hoogcalorische fractie (bijvoorbeeld verpakkingsafval) uit het integraal ingezameld restafval te halen ten behoeve van nuttige toepassing met hoofdgebruik als brandstof.

18. Sectorplan 14, paragraaf 5.1, blz. 131, wordt als volgt gewijzigd:

In – en uitvoer van verpakkingsafval ten behoeve van verwijdering is in beginsel niet toegestaan. Uitvoer voor verbranden als vorm van verwijdering van hoogcalorisch verpakkingsafval of hoogcalorische deelstromen die ontstaan bij het bewerken van verpakkingsafval is wel toegestaan.

19. Sectorplan 16, voetnoot 20, blz. 147, wordt als volgt gewijzigd:

Bluspoeder van het type BC (niet gevaarlijk afval) kan worden hergebruikt als bluspoeder bij brandweeroefeningen.
~~Bluspoeder van het type ABC (gevaarlijk afval) moet worden verwerkt op een C3 stortplaats.~~

20. Sectorplan 17, paragraaf 2, blz. 150, het eerste tekstblok wordt als volgt gewijzigd:

In dit sectorplan Niet meer aan te merken zijn als een gevaarlijke afvalstof.
Sputbussen in het afvalstadium vallen onder het hierboven gedefinieerde begrip verpakkingen.

21. Sectorplan 17, paragraaf 4.3.2, onderdeel 'Verpakkingen van overige gevaarlijke afvalstoffen', blz. 156, de laatste 4 regels worden als volgt gewijzigd:

~~Verpakkingen van overige gevaarlijke afvalstoffen komen uitsluitend in aanmerking voor verwijdering. Daarvan kan alleen worden afgeweken indien voor verwerking van een partij wordt aangetoond dat iedere verpakking in die partij voor nuttige toepassing kan worden ingezet.~~

22. Sectorplan 17, paragraaf 5.1, wordt als volgt gewijzigd:

In- en uitvoer van niet gereinigde gebruikte chemicaliënverpakkingen (zoals van gewasbeschermingsmiddelen) ten behoeve van verwijdering is in beginsel niet toegestaan.

De bestaande verwijderingsstructuur in Nederland is onder meer bestemd voor het verbranden als vorm van verwijderen van verpakkingen van verafval en verpakkingen van overige gevaarlijke afvalstoffen. Daarom kan invoer kan alleen worden toegestaan bij een overschot aan verwijderingscapaciteit, uitvoer bij een tekort aan capaciteit. Ingeval invoer zou leiden tot verdringing van ander Nederlands afval dat moet worden verbrand als vorm van verwijdering en dat tengevolge van die invoer zou moeten worden gestort, of wanneer uitvoer zou leiden tot onvolledige benutting van de in Nederland beschikbare capaciteit, wordt in beginsel bezwaar gemaakt tegen respectievelijk in- en uitvoer. In afwijking van het hiervoor staande, is uitvoer van een partij verpakkingen van verafval en verpakkingen van overige gevaarlijke afvalstoffen wel toegestaan als wordt aangetoond dat iedere verpakking in die partij voor nuttige toepassing kan worden ingezet.

23. Sectorplan 19, paragraaf 5.1, blz. 170, wordt als volgt gewijzigd:

In – en uitvoer van kunststofafval ten behoeve van verwijdering is in beginsel niet toegestaan.
Uitvoer voor verbranden als vorm van verwijdering van hoogcalorisch kunststofafval of hoogcalorische deelstromen die ontstaan bij het bewerken van kunststofafval is wel toegestaan.

24. Sectorplan 22, paragraaf 5.2, blz. 190, wordt als volgt gewijzigd:

Verontreinigde grond staat niet vermeld op een van de lijsten bij de EVOA. Dit betekent dat voor de overbrenging van grond de procedure voor rode-lijst-afvalstoffen moet worden gevolgd. In beginsel wordt geen bezwaar gemaakt tegen in- en uitvoer van verontreinigde grond voor nuttige toepassing. ~~Voorafgaand aan de invoer moet een procedure gevolgd worden waarin het SCG beoordeelt of de betreffende grondstroom reinigbaar is. Voor grondstromen die op grond van De verontreinigde grond moet dan wel reinigbaar zijn. Om te bepalen of de verontreinigde grond te reinigen is, wordt op basis van de Ministeriele Regeling 'Beoordeling reinigbaarheid grond bodemsanering 2000' niet reinigbaar zijn wordt invoer niet toegestaan een beoordeling gemaakt. Bij de kennisgeving dient dan ook de voor de beoordeling benodigde informatie te worden overgelegd, waaruit kan worden opgemaakt dat de betreffende grondstroom reinigbaar is. Wanneer de grond gelet op de hiervoor genoemde regeling reinigbaar is en na reiniging nuttig wordt toegepast, is invoer toegestaan onder de voorwaarde dat de verontreinigde grond moet worden terug gevoerd naar het land van herkomst wanneer in de praktijk de reiniging onvoldoende is of blijkt te zijn om de grond als herbruikbare grond toe te passen. Ook wordt in beginsel geen bezwaar gemaakt tegen invoer van ernstig verontreinigde grond, als de grond in Nederland wordt gereinigd en vervolgens het residu of het residu en de gereinigde grond worden teruggevoerd naar het land van herkomst.~~

Uitvoer van ernstig verontreinigde grond is slechts toegestaan wanneer deze reinigbaar is en in het land van ontvangst na reiniging nuttig wordt toegepast.

25. Sectorplan 23, paragraaf 1, blz. 192, in de tabel onder punt 8 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

Euralcode 12.01.08* wordt toegevoegd (12.01.08*), aan de code 13.08.99 wordt een sterretje toegevoegd (13.08.99*) en de code 18.01.08* wordt geschrapt (~~18.01.08*~~).

26. Sectorplan 23, paragraaf 4.1.2, blz. 196, wordt als volgt gewijzigd:

De minimumstandaard voor ~~het be- en verwerken van~~ oliefilters is ~~scheiden in oliefractie en metaalfractie, gevolgd door~~ nuttige toepassing van deze metaalfracties.

- De minimumstandaard is een voortzetting van het bestaande beleid en sluit aan bij technieken die in de praktijk beschikbaar en bedrijfszeker zijn, waarbij de oliefractie (papier, rubber, kunststof, olie) ~~nuttig wordt toegepast met hoofdgebruik als brandstof verbrand (als nuttige toepassing dan wel als verwijdering)~~ en de metaalfractie, eventueel na schoonbranden in een AVI, als materiaal wordt hergebruikt.
- Be- en verwerking conform de minimumstandaard is milieuhygiënisch gewenst.
- De kosten van be- en verwerking conform de minimumstandaard zijn aanvaardbaar.
- Het niveau van verwerking dat in de minimumstandaard is vastgelegd komt overeen met de gangbare wijze van verwerking in het buitenland.

27. Sectorplan 23, paragraaf 4.4.1, blz. 200, het eerste tekstblok wordt als volgt gewijzigd:

plaatsvindt, dat wil zeggen zonder enige actieve handeling om deze ontmenging te realiseren of te verbeteren.

Uit jurisprudentie (E03.98.0991, d.d. 25 augustus 2000) is gebleken dat bij het separeren van de componenten die door het spontaan ont mengen zijn ontstaan, sprake is van bewerken. Deze eenvoudige vorm van bewerken is toegestaan. ~~In dergelijke gevallen moeten de diverse gesepareerde fracties gescheiden worden verwerkt volgens respectievelijk de minimumstandaarden voor olie, water en slibfractie, wanneer is zeker gesteld dat de diverse gesepareerde fracties worden verwerkt volgens respectievelijk de minimumstandaarden voor olie, water en slibfractie. In plaats van separatie van de spontaan ontmengde fracties is integrale afvoer naar een erkend bewerker voor o/w/s-mengsels ook toegestaan.~~

28. Sectorplan 23, paragraaf 4.8.2, blz. 205, de alinea onder het kader wordt als volgt gewijzigd:

Naast deze minimumstandaard is het ~~het~~ verbranden van bssw-olie in een DTO ten behoeve van vernietiging van laagcalorische gevaarlijke afvalstoffen ~~is eveneens~~ toegestaan.

29. Sectorplan 23, paragraaf 4.9.2, blz. 206, de minimumstandaard wordt als volgt gewijzigd:

De minimumstandaard voor het bewerken van vast en pasteus oliehoudend afval is verbranden (als vorm van verwijdering dan wel als vorm van nuttige toepassing). ~~Verwijderen door verbranden. Afhankelijk van de samenstelling van het vast en pasteus oliehoudend afval kan het verbranden ook als nuttige toepassing worden aangemerkt.~~

30. Sectorplan 23, paragraaf 5.1, blz. 206, wordt als volgt gewijzigd:

In- en uitvoer van oliehoudende afvalstoffen die niet nuttig kunnen worden toegepast is in beginsel niet toegestaan.

De bestaande specifieke verwijderingsstructuur is onder meer bestemd voor het verbranden als vorm van verwijderen van de afvalstoffen die onder dit sectorplan vallen. Tegen in- en uitvoer voor verbranden als vorm van verwijderen van deze afvalstoffen wordt in beginsel dan ook bezwaar gemaakt.

Uitvoer wordt wel toegestaan wanneer de verwerkingscapaciteit in Nederland niet toereikend is, terwijl invoer wel kan worden toegestaan wanneer dat niet leidt tot verdringing van andere afvalstoffen waarvoor verbranden als vorm van verwijderen de minimumstandaard is.

31. Sectorplan 24, paragraaf 4.2.2, blz. 213, de eerste alinea en de minimumstandaard worden als volgt gewijzigd:

Het verbranden van PCB-houdende olie is, gelet op de specifieke gevaarsaspecten, in de PCB-richtlijn (Richtlijn 96/59) aangemerkt als verwijdering.

De minimumstandaard voor PCB-houdende olie is verwijderen door verbranden in een DTO. Nuttige toepassing van PCB-houdende olie is niet toegestaan.

32. Sectorplan 24, paragraaf 5.1, blz. 214, wordt als volgt gewijzigd:

Aangezien PCB's op grond van EG-richtlijn 96/59 dienen te worden vernietigd, wordt alle in- en uitvoer van PCB-houdende apparaten, PCB-houdende olie en overige PCB-houdende afvalstoffen aangemerkt als in- en uitvoer voor verwijdering. Invoer ten behoeve van verwijdering, binnen de kaders van het beleid, is in beginsel toegestaan. Uitvoer van PCB-houdend afval ten behoeve van verwijdering is in beginsel niet toegestaan, tenzij is vastgesteld dat het PCB-houdende afval conform de PCB-richtlijn wordt verwijderd.

33. Sectorplan 30, paragraaf 5.2, blz. 252, wordt als volgt gewijzigd:

Accu's staan op de oranje lijst van de EVOA. Er wordt in beginsel geen bezwaar gemaakt tegen uitvoer voor nuttige toepassing. Tegen invoer van accu's wordt in beginsel bezwaar gemaakt omdat thans faciliteiten voor nuttige toepassing in Nederland ontbreken.

34. Sectorplan 31, paragraaf 5.1, blz. 259, wordt als volgt gewijzigd:

In- en uitvoer van afvalstoffen vallend onder dit sectorplan ten behoeve van storten is in beginsel niet toegestaan. ~~Omdat dit sectorplan gevaarlijk afval betreft, valt voor zover het verbranden van afvalstoffen vallend onder dit sectorplan wordt aangemerkt als vorm van verwijderen valt dit onder de~~ capaciteitsregulering (zie beleidskader, paragraaf 5.6). Tegen in- en uitvoer ten behoeve van verwijderen door verbranden van deze afvalstoffen wordt in beginsel dan ook bezwaar gemaakt. Uitvoer wordt wel toegestaan wanneer de verwerkingscapaciteit in Nederland niet toereikend is, terwijl invoer wel kan worden toegestaan wanneer dat niet leidt tot verdringing van andere afvalstoffen waarvoor verbranden als vorm van verwijderen de minimumstandaard is.

35. Sectorplan 32, paragraaf 5.2, blz. 270, wordt als volgt gewijzigd:

Voor zwavelhoudende afvalstoffen geldt dat uitvoer ten behoeve van nuttige toepassing is toegestaan. ~~Uitvoer van kwikhoudende afvalstoffen teneinde het kwik daaruit terug te winnen, wordt eveneens toegestaan.~~ De overige gevaarlijke afvalstoffen komen niet in aanmerking voor nuttige toepassing.

36. Sectorplan 33, paragraaf 1, blz. 272, in de tabel onder punt 8 wordt de volgende wijziging aangebracht:

Euralcode 06.04.05* wordt geschrapt (~~06.04.05*~~).

37. Sectorplan 33, paragraaf 5.2, blz. 279, wordt als volgt gewijzigd:

Aan het eind van de paragraaf wordt de volgende alinea ingevoegd:

Als voor een bepaald geval een lager percentage is vastgesteld en de nuttige toepassing van metalen is aangemerkt als de gangbare wijze van verwerking in het buitenland, dan dienen de metalen ook daadwerkelijk nuttig te worden toegepast.

38. Sectorplan 34, paragraaf 5.2, blz. 288, wordt als volgt gewijzigd:

Tussen de eerste en tweede alinea wordt de volgende alinea ingevoegd:

Van de algemene regel over het onderscheid tussen nuttige toepassing en verwijdering bij materiaal terugwinning (de 50% regel van paragraaf 4.5.1 van het beleidskader) kan voor fotografisch gevaarlijk afval naar beneden worden afgeweken. Dat betekent dat ook bij lagere percentages dan 50% in- en uitvoer voor nuttige toepassing kan worden toegestaan. Een en ander zal van geval tot geval worden beoordeeld.

4 Wijzigen van de capaciteitsplannen (LAP deel 3)

Dit hoofdstuk heeft geheel betrekking op het Capaciteitsplan thermisch verwerken (blz. 291 t/m 308).

1. Paragraaf 1, blz. 292, wordt als volgt gewijzigd:

....

(3^e tekstblok)

In dit capaciteitsplan wordt eerst ~~een onderverdeling gemaakt van het brandbaar afval ingegaan op het onderscheid tussen thermisch verwerken als vorm van verwijdering en als vorm van nuttige toepassing.~~ Vervolgens wordt het aanbod aan brandbaar afval in de jaren 2002-2012 behandeld en de (potentiële) verwerkingsmogelijkheden voor dat aanbod. Daarna wordt aangegeven voor welke verwerkingsmethoden capaciteitsregulering geldt en wat dat betekent voor de huidige en toekomstige verwerkingscapaciteit. Tenslotte wordt aandacht besteed aan het toetsingskader voor de vergunningverlening en aan uitvoeringsaspecten.

....

2. Paragraaf 2, blz. 292-295, wordt als volgt gewijzigd:

1. Onderverdeling van ~~brandbaar afval~~ thermisch verwerken

De kaderrichtlijn afvalstoffen noemt de volgende vormen van thermische verwerking:

1. D10: verbranding op het land. In het LAP wordt dit benoemd als verbranden als vorm van verwijdering;
2. R1: hoofdgebruik als brandstof of andere wijze van energieopwekking. In het LAP wordt dit benoemd als nuttig toepassen van afvalstoffen als brandstof.

~~In het LAP worden bij het concretiseren van deze vormen van verwerking de volgende criteria gehanteerd:~~

- ~~als specifieke eigenschappen of de herkomst van afvalstoffen een specifiek beheer noodzakelijk maken, wordt de verbranding van die afvalstoffen als verwijderen aangemerkt; Dit geldt voor huishoudelijk restafval en daarmee vergelijkbaar bedrijfsrestafval, PCB-houdend afval, specifiek ziekenhuisafval en verpakt gevaarlijk afval;~~
- ~~afval met een chloorgehalte gelijk aan of minder dan 1 gew.% (< 1 % chloor) en een stookwaarde minder dan 11,5 MJ/kg zal in het algemeen geen nuttige toepassing als brandstof vervullen. Het verbranden van dit afval wordt dan ook gezien als verwijderen;~~
- ~~afval met een chloorgehalte van meer dan 1 gew.% (> 1 % chloor) en een stookwaarde minder dan 15 MJ/kg zal in het algemeen geen nuttige toepassing als brandstof vervullen. Het verbranden van dit afval wordt dan ook gezien als verwijderen;~~
- ~~als de bij verbranding vrijkomende energie alleen wordt gebruikt om het eigen verbrandingsproces in stand te houden, wordt het verbranden als verwijderen aangemerkt.~~

~~Deze criteria zijn verwerkt in het schema in figuur CTV.1.~~

Figuur CTV.1:

~~Onderscheid tussen verwijderen en nuttig toepassen bij het verbranden van afvalstoffen~~
Figuur CTV.1 wordt geschrapt.

Op basis van twee uitspraken van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen (13 februari 2003, arresten C-228/00 en C-458/00), geldt voor het onderscheid tussen D10 en R1 het volgende:

1. er is sprake van 'verbranding op land' (D10, verwijdering) wanneer afvalstoffen worden verbrand in een installatie die speciaal is gebouwd voor de verbranding van afvalstoffen, zelfs wanneer bij de verbranding de geproduceerde warmte geheel of gedeeltelijk wordt teruggewonnen. Dit betekent onder meer dat verbranden van afvalstoffen in een afvalverbrandingsinstallatie (AVI) en een draaitrommeloven (DTO) als verwijderen wordt aangemerkt.
2. het verbranden van afvalstoffen wordt aangemerkt als 'hoofdgebruik als brandstof of een andere wijze van energieopwekking' (R1, nuttige toepassing) als het voornamelijk tot doel heeft de afvalstoffen te gebruiken voor energieopwekking. De afvalstoffen vervullen dan namelijk een nuttige functie doordat zij in de plaats komen van een primaire energiebron die voor deze functie had moeten worden aangewend. Dit betekent dat verbranden van afvalstoffen in een elektriciteitscentrale, cementoven, enz. als nuttige toepassing wordt aangemerkt, mits aan de volgende twee voorwaarden wordt voldaan:
 - a. bij de verbranding moet meer energie worden opgewekt en teruggewonnen dan bij het verbrandingsproces wordt gebruikt en een deel van het surplus aan energie moet daadwerkelijk worden gebruikt, hetzij onmiddellijk, in de vorm van warmte, hetzij na omzetting in de vorm van elektriciteit;
 - b. het merendeel van de afvalstoffen moet worden verbrand bij de handeling en het merendeel van de vrijgekomen energie moet worden teruggewonnen en gebruikt. Omdat het merendeel van de afvalstoffen moet worden verbrand, dienen de afvalstoffen voor meer dan 50% te bestaan uit organische stof.

Wanneer niet aan de twee bovengenoemde voorwaarden wordt voldaan, is sprake van verbranding op land (D10, verwijdering).
3. Aanwijzingen of een handeling voornamelijk de nuttige toepassing van afvalstoffen tot doel heeft, zijn:
 - a. het feit dat de installatie, indien deze niet door afvalstoffen wordt bevoorrad, gebruik maakt van een primaire energiebron om haar activiteiten voort te zetten;
 - b. het feit dat de exploitant van de verwerkingsinstallatie de producent of houder van de afvalstoffen een betaling verschuldigd is bij de levering van de afvalstoffen.

~~In het beleidskader is verder aangegeven dat het LAP alleen de verwerkingscapaciteit reguleert van de brandbare afvalstoffen waarvoor in Nederland in de afgelopen jaren een specifieke verwijderingstructuur is opgezet en waarvan de continuïteit, bij afwezigheid van overheidssturing, in gevaar kan komen. Het gaat hierbij om een deel van de afvalstoffen waarvan het verbranden als verwijderen is aangemerkt, dus om een deel van de D10 afvalstoffen.~~

~~Het hiervoor staande leidt tot de volgende indeling van het capaciteitsplan Thermische verwerking (zie ook figuur CTV.2):~~

1. ~~Afvalstoffen voor D10 met capaciteitsplanning.~~
 - ~~–Van de niet-gevaarlijke afvalstoffen zijn dit huishoudelijk restafval, daarmee vergelijkbaar bedrijfsrestafval en deelstromen of residuen van scheidingsinstallaties met een stookwaarde minder dan 11,5 MJ/kg. Voor deze afvalstromen geldt tot uiterlijk 1 juli 2003 een moratorium op uitbreiding van verbrandingscapaciteit. Na die datum komt deze beperking te vervallen (zie ook paragraaf 5.1).~~
 - ~~–Bij gevaarlijke afvalstoffen gaat het om afval met een stookwaarde minder dan 11,5 MJ/kg (bij een chloorgehalte minder dan of gelijk aan 1%) of 15 MJ/kg (bij een chloorgehalte van meer dan 1%), verpakt gevaarlijk afval, specifiek ziekenhuis afval en PCB-houdend afval.~~
2. ~~Afvalstoffen voor D10 zonder capaciteitsplanning. Dit betreft afvalstoffen die niet onder de eerste categorie vallen en die een stookwaarde hebben van minder dan 11,5 MJ/kg bij een chloorgehalte gelijk aan of minder dan 1% of die een stookwaarde hebben van minder dan 15 MJ/kg bij een chloorgehalte meer dan 1%. De verbranding van deze afvalstoffen wordt beschouwd als een handeling van verwijdering, maar er gelden geen capaciteitsregulering en restricties aan in- en uitvoer voor verbranden. Het betreft met name slibstromen: afvalwaterzuiveringsinstallatieslib (AWZI-slib), rioolwaterzuiveringsinstallatieslib (RWZI-slib) en papierslib. Deze slibstromen worden~~

~~verder in dit capaciteitsplan 'D10-slibstromen' genoemd. Ook in het verleden heeft voor deze slibstromen geen capaciteitsregulering plaatsgevonden. Wel zijn er specifieke verwijderingsinstallaties voor opgericht. Als restrictie hierop geldt dat invoer voor verbranding als vorm van verwijdering alleen wordt toegestaan als deze invoer niet leidt tot verdringing van Nederlands afval dat moet worden verbrand als vorm van verwijdering en dat tengevolge van die invoer zou moeten worden gestort.~~

- ~~3. Afvalstoffen voor R1. Dit betreft afvalstoffen die niet onder de eerste categorie vallen en die een stookwaarde hebben van meer dan 11,5 MJ/kg bij een chloorgehalte gelijk aan of minder dan 1% of een stookwaarde hebben van meer dan 15 MJ/kg bij een chloorgehalte meer dan 1%. De thermische verwerking van deze R1-afvalstoffen in installaties waarbij de opgewekte energie niet alleen wordt gebruikt voor het instandhouden van het eigen verbrandingsproces, wordt beschouwd als nuttige toepassing. Hiervoor geldt geen capaciteitsregulering en zijn er nauwelijks restricties aan in- en uitvoer.~~

~~Figuur CTV.2:-~~

~~Onderverdeling van afvalstoffen~~

~~Figuur CTV.2 wordt geschrapt.~~

3. Paragraaf 4.3, blz. 298, de laatste alinea en tabel CTV.1 worden als volgt gewijzigd:

In tabel CTV.1 is aangegeven hoe het brandbaar afval van 2002 tot en met 2012 ~~volgens de LAP beleidslijn~~ wordt verwerkt als in Nederland geen uitbreiding van verwijderingscapaciteit plaatsvindt en als al het daarvoor geschikt brandbaar afval als brandstof wordt ingezet. Met D10 wordt in de tabel bedoeld het afval dat in Nederland wordt verbrand als vorm van verwijdering in de daarvoor bestemde installaties (AVI's en DTO) en met R1 wordt bedoeld het afval dat als brandstof wordt ingezet (in Nederland en het buitenland).

In tabel CTV.1, eerste kolom:

D40-Slib (25 % d.s.)

4. Paragraaf 5, blz. 298-300, wordt als volgt gewijzigd:

1. ~~Verwijdering (D10) met capaciteitsregulering~~ Thermisch verwerken als verwijdering

Het geprognoseerde aanbod aan ~~D10-stoffen die in Nederland worden verbrand als vorm van verwijdering (als geen uitbreiding van de verwijderingscapaciteit plaatsvindt)~~ bedraagt in 2012 circa 5,2 Mton: 5,1 Mton niet-gevaarlijk afval en 0,1 Mton gevaarlijk afval.

Niet-gevaarlijk afval wordt verbrand in AVI's; de huidige AVI-capaciteit is circa 5,0 Mton. De capaciteit voor de verbranding van gevaarlijk afval in DTO's (Draaitrommelovens), de ZAVIN (Ziekenhuisafval Verbrandingsinstallatie Nederland) en in specifieke installaties voor gevaarlijk afval bedraagt samen ongeveer 0,2 Mton (zie tabel CTV.2).

....

5.1 Niet-gevaarlijk ~~D10~~ afval

De ~~D10~~ capaciteit voor niet-gevaarlijk afval bestaat ~~vooral~~ uit AVI's, waarvan de stookwaarde van het te verbranden afval, voor een maximale doorzet, lager moet zijn dan 11,5 MJ/kg. Dit geldt voor nagenoeg alle Nederlandse roosterovens.

Ook de GAVI's (Geïntegreerde Afvalverbrandingsinstallaties) zijn ~~D10~~ verwijderingscapaciteit, want ze zijn speciaal gebouwd voor het verbranden van afvalstoffen (uitspraken van het Europese Hof van Justitie). Doordat de scheidingsinstallatie van een GAVI geïntegreerd is met de verbrandingsinstallatie wordt de GAVI op basis van de stookwaarde van het ~~ingangsmateriaal als D10~~ installatie beschouwd. Dit ondanks dat de ontwerpstookwaarde van de verbrandingsinstallatie soms hoger is dan 11,5 MJ/kg.

Figuur CTV.31:

Figuur CTV.31 geeft aan wat de relatie is tussen de stookwaarde van het te verbranden afval en de jaarcapaciteit in Mton en in PJ.

....

(blz. 300, 2^e tekstblok)

Met de realisatie van de beleidslijn voor brandbaar niet-gevaarlijk restafval en de resulterende nascheiding en verdere be-/verwerking van niet-gevaarlijk ~~D10-restafval~~ wordt verwacht dat de huidige capaciteit juist voldoende is voor de hoeveelheid niet-gevaarlijk ~~D10-afval~~ die moet worden verbrand als vorm van verwijdering in 2012. De eigenschappen van het niet-gevaarlijk ~~D10-afval~~ zorgen voor sturing van dit afval naar de AVI's; door de lage stookwaarde of vanwege de chloorgehalten en/of andere verontreinigingen zijn onbewerkte niet-gevaarlijke ~~D10-restafvalstoffen~~ veelal ongeschikt voor andere vormen van thermische verwerking. De huidige AVI's zijn hiervoor ontworpen.

Gelet op het op termijn opengaan van landsgrenzen voor verbranden van afvalstoffen, de kans dat de inzet van afvalstoffen als brandstof niet of niet volledig van de grond komt en het streven om regulering van de afvalmarkt zo veel mogelijk te beperken, ~~wordt is~~ vanaf 1 juli 2003 ook uitbreiding van de capaciteit voor verbranden als vorm van verwijderen toegestaan. De regulering op de capaciteit voor verbranden als vorm van verwijderen van niet-gevaarlijk afval is ~~wordt~~ dan ook opgeheven.

~~Het is mogelijk dat R1-afvalstoffen worden verwerkt in een installatie die primair is bestemd voor D10-stoffen.~~ Het verbranden van hoogcalorisch niet gevaarlijk afval in AVI's zal naar verwachting geen grote vlucht nemen, omdat het financieel niet aantrekkelijk is, zeker niet wanneer AVI's reële stookwaarde gerelateerde tarieven vragen voor dit afval.

....

5.3 Overig gevaarlijk afval

In Nederland wordt jaarlijks circa 300 kton gevaarlijk afval verbrand als vorm van verwijdering. Hiervan wordt ongeveer 100 kton verbrand in de draaitrommelovens (DTO) en 100 kton op roosterinstallaties. Daarnaast wordt bij de ZAVIN en in specifieke, bedrijfsgebonden installaties gevaarlijk afval verbrand. De huidige capaciteit is dus voldoende en daarom is ~~ook voor gevaarlijk D-10-afval~~ in het beleidskader opgenomen dat er een moratorium op uitbreiding van de capaciteit voor verbranden van gevaarlijk afval als vorm van verwijderen geldt.

Op dit moment zijn er twee AVI's (AVI-Amsterdam en AVR) die vergunning hebben voor het verbranden van een bepaalde hoeveelheid gevaarlijk afval. De verbranding van gevaarlijk afval in AVI's zal in de planperiode beperkt blijven tot de twee AVI's waar dat nu vergund is, aangezien de huidige capaciteit toereikend is. PCB-houdende olie mag niet in een AVI worden verwerkt.

~~Het is mogelijk dat R1-afvalstoffen worden verwerkt in een installatie die primair is bestemd voor D10-stoffen. Dit is vooral aan de orde bij verbranding van~~ hoogcalorisch gevaarlijk afval wordt verbrand in een DTO, ~~waar het hoogcalorische afval wordt gebruikt~~ om een voldoende hoge temperatuur te bereiken.

5.4 In- en uitvoer

Invoer voor verbranden als vorm van verwijderen van brandbare niet-gevaarlijke ~~D-10~~ afvalstoffen leidt vooralsnog tot verdringing van Nederlands afval dat moet worden verbrand als vorm van verwijdering en dat tengevolge van die invoer zou moeten worden gestort. Zolang invoer leidt tot een toename van de hoeveelheid te storten afval in Nederland wordt ~~dit~~ de genoemde invoer niet toegestaan.

Uitvoer neemt de druk op het realiseren van verwerkingscapaciteit in eigen land weg en heeft daarmee een negatieve invloed op de Nederlandse afvalbeheerstructuur. Daarnaast zou bij veel uitvoer de continuïteit van de huidige AVI-structuur en het realiseren van de doelstellingen voor preventie en nuttige toepassing in gevaar kunnen komen. In verband met deze mogelijke ongewenste effecten op de in het LAP ingezette beleidslijn wordt uitvoer van het overschot aan brandbaar restafval en de laagcalorische fracties die ontstaan bij het bewerken van dat restafval voor verbranden als vorm van verwijderen in beginsel niet toegestaan in de beleidsperiode van het LAP.

In overeenstemming met art. 4, lid 3b van de EVOA wordt voor te verwijderen afvalstoffen waarvoor in het verleden expliciete roosterovencapaciteit is gepland ~~(dus niet voor overige afvalstoffen met een stookwaarde < 11,5 MJ/kg)~~ uitgegaan van het zelfvoorzieningsbeginsel en wordt bezwaar tegen in- en uitvoer gemaakt. Concreet betekent dit dat de grens voor in- en uitvoer van deze afvalstoffen tot 1 januari 2006 gesloten zal blijven (zie hoofdstuk 18 Beleidskader).

....

5. Paragraaf 6, blz. 302-303, wordt als volgt gewijzigd:

~~6.7~~ Verwijdering Thermisch verwerken van slibstromen (D10) zonder capaciteitsregulering

Het aanbod aan ~~D10~~-slibstromen bedraagt in 2002 ongeveer 1,9 Mton en neemt toe tot circa 2,3 Mton in 2012.

....

De huidige capaciteit voor verbranding van RWZI- en AWZI-slib is 220 kton op droge stof basis. Voor papierslib is 250 kton aan capaciteit beschikbaar. Daarnaast is voor zowel RWZI/AWZI-slib als voor papierslib nog circa 300 kton aan capaciteit in procedure (zie tabel CTV.3 ~~4~~). Tevens wordt een geringe hoeveelheid (30 kton) in AVI's verbrand.

Tabel CTV.3 ~~4~~:

Overzicht capaciteit in bedrijf en in procedure voor thermische slibverwerking

....

Voor ~~D10~~ de thermische verwerking van slibstromen heeft in het verleden geen capaciteitsregulering plaatsgevonden. De eisen waaraan nieuwe initiatieven moeten voldoen zijn opgenomen in hoofdstuk 8 van dit capaciteitsplan.

....

6. Paragraaf 7, blz. 303-304, wordt als volgt gewijzigd:

~~7.6~~ Thermische verwerkingen als nuttige toepassing

~~Het thermisch verwerken van afvalstoffen met een stookwaarde van meer dan 11,5 MJ/kg bij een chloorgehalte gelijk aan of minder dan 1% of een stookwaarde meer dan 15 MJ/kg bij een chloorgehalte meer dan 1% is nuttige toepassing en valt derhalve niet onder een capaciteitsregulering. Ook zijn de nationale grenzen voor deze afvalstoffen onder voorwaarden (zie hoofdstuk 12 beleidskader) open.~~

In 2012 bedraagt het aanbod aan ~~deze R1~~-afvalstoffen die ~~kunnen worden verwerkt in installaties met energiebenutting~~ thermisch kunnen worden verwerkt als vorm van nuttige toepassing ongeveer 4 Mton. De hoeveelheid die in Nederland wordt verwerkt, is afhankelijk van de in- en uitvoer van dit afval.

De hoeveelheid die in 1999 is ingezet als secundaire brandstof was 600 kton. Hiervan is 200 kton bijgestookt in elektriciteitscentrales in Nederland en ruim 400 kton ~~geëxporteerd~~ uitgevoerd. Het aanbod aan gevaarlijk afval dat nuttig wordt toegepast bedraagt ongeveer 200 kton.

Onder de ~~R1~~-capaciteit van verbranden als vorm van nuttige toepassing vallen onder meer elektriciteitscentrales en cementovens ~~en andere verbrandingsinstallaties waarbij de opgewekte energie nuttig wordt toegepast~~. De R1-capaciteit in Nederland in bedrijf voor niet-gevaarlijk afval was in 2000 ongeveer 0,5 Mton. Een deel hiervan wordt voornamelijk gebruikt voor verwerking van ~~D10~~-slibstromen. De potentiële ~~R1~~-capaciteit voor verbranden als vorm van nuttige toepassing is echter veel groter: wanneer 20% van de energie uit kolenstook wordt vervangen door bij- en meestook van afvalstoffen en biomassa, komt dit in Nederland uit op circa 3 Mton aan capaciteit.

Voor specifieke verbrandingsinstallaties is ongeveer 3 Mton aan capaciteit in procedure. In totaal is daarmee 6 Mton aan mogelijke ~~R1~~-capaciteit in procedure of voorbereiding.

Tabel CTV.4 ~~3~~ geeft een overzicht van capaciteit in bedrijf en procedure.

....

Tabel CTV.4 ~~3~~:

....

7. Paragraaf 9.4, blz. 306-307, wordt als volgt gewijzigd:

...

Het gereedkomen van de capaciteit voor thermische verwerking van afvalstoffen volgens de hiervoor genoemde lijst is weergegeven in figuur CTV.4 ~~2~~.

...

Figuur CTV.4 ~~2~~:

5 Wijzigen van de bijlagen

De bijlagen in de publicaties LAP deel 1 en LAP deel 2+3 zijn hetzelfde. De hierna volgende wijzigingen gelden daarom voor beide publicaties.

1. Bijlage B3, Termen en definities, wordt als volgt gewijzigd:

Bedrijfsrestafval: mengsel van afvalstoffen dat ontstaat bij bedrijven, nadat afzonderlijke componenten (keukenafval, papier/karton, glas, kunststoffen, enz.) gescheiden zijn gehouden en gescheiden worden afgevoerd.

~~Hoogcalorisch afval: te verbranden afvalstoffen met een stookwaarde van meer dan 11,5 MJ/kg (bij minder dan of gelijk aan 1% chloor) of meer dan 15 MJ/kg (bij meer dan 1% chloor).~~

Hoogcalorisch gevaarlijk afval: te verbranden gevaarlijke afvalstoffen met een stookwaarde van meer dan 11,5 MJ/kg (bij minder dan of gelijk aan 1% chloor) of meer dan 15 MJ/kg (bij meer dan 1% chloor).

Hoogcalorisch niet-gevaarlijk afval: te verbranden niet-gevaarlijke afvalstoffen met een stookwaarde van meer dan 11,5 MJ/kg.

Huishoudelijk restafval: mengsel van afvalstoffen dat ontstaat bij huishoudens, nadat afzonderlijke componenten (GFT-afval, papier/karton, glas, enz.) gescheiden zijn gehouden en gescheiden worden afgevoerd.

~~Laagcalorisch afval: te verbranden afvalstoffen met een stookwaarde minder dan 11,5 MJ/kg (bij een chloorgehalte gelijk aan of minder dan 1%) of minder dan 15 MJ/kg (bij meer dan 1% chloor).~~

Laagcalorisch gevaarlijk afval: te verbranden gevaarlijke afvalstoffen met een stookwaarde van minder dan 11,5 MJ/kg (bij minder dan of gelijk aan 1% chloor) of minder dan 15 MJ/kg (bij meer dan 1% chloor).

Laagcalorisch niet-gevaarlijk afval: te verbranden niet-gevaarlijke afvalstoffen met een stookwaarde van minder dan 11,5 MJ/kg.

~~Lekvrije verwijdering: verwijdering waarbij alle gevaarlijke afvalstoffen op een legale wijze daadwerkelijk op de daarvoor bestemde plaats terechtkomen.~~

Lekvrij afvalbeheer: afvalbeheer waarbij alle afvalstoffen op een legale wijze daadwerkelijk op de daarvoor bestemde plaats terechtkomen.

~~Verbranden als vorm van nuttige toepassing: het toepassen van afvalstoffen als brandstof in een electriciteitscentrale, cementoven of specifiek ontwikkelde installaties.~~

Verbranden als vorm van nuttige toepassing: het verbranden van afvalstoffen, waarbij het doel voornamelijk is de afvalstoffen te gebruiken voor energieopwekking. De afvalstoffen vervullen dan namelijk een nuttige functie doordat zij in de plaats komen van een primaire energiebron die voor deze functie had moeten worden gebruikt. Dit betekent dat verbranden van afvalstoffen in een elektriciteitscentrale, cementoven, enz. als nuttige toepassing wordt aangemerkt, mits aan twee voorwaarden wordt voldaan (zie paragraaf 4.5.3).

Verbranden als vorm van verwijderen: door branden vernietigen. Voor niet-gevaarlijk afval gebeurt dat meestal in een afvalverbrandingsinstallatie (AVI), voor gevaarlijk afval in een draaitrommeloven (DTO).

Verbranden als vorm van verwijderen: het verbranden van afvalstoffen in een installatie die speciaal is gebouwd voor de verbranding van afvalstoffen, zelfs wanneer bij de verbranding de geproduceerde warmte geheel of gedeeltelijk wordt teruggewonnen (bijvoorbeeld in een afvalverbrandingsinstallatie (AVI) en een draaitrommeloven (DTO)).

2. Bijlage B7, Eural codes per sectorplan, wordt als volgt gewijzigd:

Vóór de tabel wordt de volgende passage ingevoegd:

In de kolom "Eural codes" betekent een sterretje achter de code dat het een gevaarlijke afvalstof is. In de kolom "Ga/Nga" wordt door een "c" aangegeven of het om een complementaire afvalstof gaat, dat wil zeggen dat de afvalstof afhankelijk van de samenstelling gevaarlijk of niet gevaarlijk is.

3. Bijlage B7, Eural codes per sectorplan, wordt als volgt gewijzigd:

In de laatste kolom van de tabel wordt overal de passage "Afhankelijk van samenstelling Ga" vervangen door "Ga c" (~~Afhankelijk van samenstelling Ga_c~~). Zie bijvoorbeeld bij sectorplan 5, AWZI slib, code 19 08 11*.

Verder wordt in de laatste kolom de "Nga" die hoort bij een complementaire "Ga c" vervangen door "Nga c" (Nga_c). Zie bijvoorbeeld sectorplan 5, AWZI slib, code 19 08 12.

4. Bijlage B7, Eural codes per sectorplan, wordt als volgt gewijzigd:

4.1: Bij sectorplan 13 wordt de volgende rij ingevoegd:

<u>Sorteerzeefzand</u>	<u>19.12.09</u>	<u>Minerale stoffen (bv. zand, steen)</u>	<u>NGA</u>
	<u>19.12.11*</u>	<u>Overig afval (inclusief mengsels van materialen) van mechanische afvalverwerking dat gevaarlijke stoffen bevat</u>	<u>GA c</u>
	<u>19.12.12</u>	<u>Niet onder 19.12.11 vallend afval van mechanische afvalverwerking</u>	<u>NGA c</u>

4.2: Bij sectorplan 13 in de rij "Asbest/asbesthoudend materiaal":

~~17.03.01*~~ ~~17.03.03*~~ 17.06.01* 17.06.05*

4.3: Bij sectorplan 33 wordt de volgende rij ingevoegd:

06.07.04* Oplossingen en zuren, bv. contactzuur GA